

เล่นนี้
สุดยอด!
真棒

เก่งจีน

เล่นได้ยาว

เอออยู่!

LET'S SPEAK
CHINESE

学说中文!

พูดภาษาจีนเก่งทันใจ ตามอะไรตอบได้
ไปเรียน ไปเที่ยว
อ่านเล่นนี้ เล่นเตี๋ยาเอาอยู่!

แก๊งจีน

เล่นได้ยาว

เอ1เอยู!

เล่มเดียว เก่งจีน เอเอยู!

ผู้เขียน : อรุณา บัณฑิตย์ดำรงกุล

พิมพ์ครั้งที่ 1 : ตุลาคม 2555

สงวนลิขสิทธิ์โดย : บริษัท เอ็กซ์เปอร์เน็ท จำกัด

จัดพิมพ์โดย : **บริษัท เอ็กซ์เปอร์เน็ท จำกัด** (สำนักพิมพ์ปิสคิด)
ผลิตหนังสือดีมีคุณค่า ลิขสิทธิ์ถูกต้องจากต่างประเทศ
2387 อาคารรวมทุนพัฒนา ถนนเพชรบุรีตัดใหม่
แขวงบางกะปิ เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310
โทร. 0-2718-1821 (10 คู่สาย)
แฟกซ์ : 0-2718-1831, 0-2318-4809
<http://www.expernetbooks.com>
e-mail: public@expernetbooks.com

จัดจำหน่ายโดย : **บริษัท ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน)**
อาคารทีซีไอเอฟ ทาวเวอร์ ชั้นที่ 19 เลขที่ 1858/87-90
ถนนบางนา-ตราด แขวงบางนา เขตบางนา
กรุงเทพฯ 10260
โทรศัพท์ 0-2739-8222, 0-2739-8000
โทรสาร 0-2739-8356-9
<http://www.se-ed.com>

พิมพ์ที่ : บริษัท แอดทีฟ พรินท์ จำกัด
โทร. 0-2216-9122

ข้อมูลทางบรรณานุกรมหอสมุดแห่งชาติ

!-- กรุงเทพฯ : ปิสคิด, 2555.

152 หน้า..

1.

ISBN 978-974-414

หากมีข้อผิดพลาดเนื่องจากการพิมพ์ สามารถนำมาเปลี่ยนได้ที่สำนักพิมพ์เอ็กซ์เปอร์เน็ท
ในกรณีที่ต้องการซื้อเป็นจำนวนมาก เพื่อใช้ในการสอน การฝึกอบรม การส่งเสริมการขาย
หรือเป็นของขวัญพิเศษ กรุณาติดต่อสอบถามราคาพิเศษได้ที่ โทร. 0-2718-1821 (10 คู่สาย)

สารบัญ

บทที่ 1
ผูกมิตร

11

บทที่ 2

4

บทที่ 2

1 สนามบิน

31

บทที่ 3

การเดินทาง

57

บทที่ 4

89

ที่พัก

บทที่ 5
ท่องเที่ยว

101

บทที่ 6

109

กิน + Shopping

บทที่ 7

ขานลูกเงิน

129

บทที่ 8

รู้ไว้ใช่ว่า....

143

ประเทศจีนเป็นประเทศที่มีพื้นที่กว้างใหญ่ ประชากรก็เยอะ ซ้ำยังกระจายตัวอยู่ทั่วประเทศ จนทำให้ประเทศจีนมีภาษาถิ่นมากมาย และภาษาถิ่นแต่ละภาษาก็มีสำเนียงที่แตกต่างกันมากถึงขั้นฟังไม่รู้เรื่องเลยทีเดียว... แต่ก็ยังดีที่ความแตกต่างของภาษาจะอยู่ที่ภาษาพูดเท่านั้น ส่วนตัวอักษรจะเป็นมาตรฐานเดียวกัน สำหรับภาษากลางที่ทางราชการกำหนดให้ใช้จะเป็น **“ภาษาจีนกลางหรือภาษาจีนแมนดาริน”** ดังนั้น หากเราเดินทางไปยังประเทศจีนไม่ว่ามณฑลใดหรือส่วนใดของโลกที่มีชาวจีนอาศัยอยู่ เราสามารถใช้ภาษาจีนกลางหรืออักษรจีนในการสื่อสารได้ !

ชาวจีนโพ้นทะเลอาศัยอยู่ในประเทศไทยมากเป็นอันดับ 2 รองจาก อินโดนีเซีย แต่หากวัดกันเป็นเมืองแล้ว กรุงเทพฯ เป็นเมืองที่มีชาวจีนโพ้นทะเลอาศัยอยู่มากที่สุดในโลก !

ตัวอักษรจีนที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีอยู่ 2 แบบคือ **อักษรจีนตัวเต็ม** กับ **อักษรจีนตัวย่อ**

ตัวอย่าง

อักษรจีนตัวย่อ

○ 泰国

台湾

飞机

อักษรจีนตัวเต็ม

○ 泰國

台灣

飛機

tài guó

tái wān

fēi jī

(ไท่ กั๋ว)

(ไถ วั่น)

(เฟย จี)

ประเทศไทย

ไต้หวัน

เครื่องบิน

ในปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยจะเป็นการเรียนโดยใช้ตัวย่อแทบทั้งสิ้น [ส่วนอักษรจีนตัวเต็มยังคงมีการใช้อยู่ในฮ่องกงมาเก๊า ไต้หวัน และชุมชนชาวจีนตามประเทศต่างๆ ที่ก่อตั้งขึ้นก่อนการใช้อักษรจีนตัวย่อแพร่หลาย (ก่อน ค.ศ. 1949)] เพื่อให้เป็นแบบแผนเดียวกันกับประเทศจีน ซึ่งสำหรับชาวต่างชาติแล้วก็ถือเป็นเรื่องที่ง่ายและสะดวกกว่า เพราะนอกจากตัวอักษรจะมีขีดน้อยกว่าแล้ว ยังมีการนำอักษรภาษาอังกฤษมาเทียบเคียงเป็นพยัญชนะและสระด้วย ดังนี้

ตัวอักษรภาษาอังกฤษที่นำมาใช้ในการเทียบเสียงอ่านตัวอักษรจีน เรียกว่า “**拼音 pinyin** : พิน อิน”

พยัญชนะ

หมายเหตุ

เวลาออกเสียง
zh ch sh r ต้อง
ห่อลิ้นให้ปลายลิ้นแตะ
เพดานปาก ส่วนการ
ออกเสียง **z c s** ให้
เอาปลายลิ้นแตะหลัง
ฟันบน

b

เปอ

p

เพอ

m

เมอ

f

เฟอ

d

เตอ

t

เทอ

n

เนอ

l

เลอ

g

เกอ

k

เคอ

h

เฮอ

j

จิ

q

ชี

x

ซี

zh

จื่อ

ch

ชือ

sh

ชือ

r

ยือ

z

จื่อ

c

ชือ

s

ชือ

y

อี

w

อู

สระเดี่ยว

i อี	u อู	ü อวี	a อา	o ออ	e เออ
ê เอ	ai ไอ	ei เอย	ao เอา	ou โอร	an อัน
en เอน	ang อัง	eng เอ็ง	ong อง	er เออ + เออ	

สระผสม

ia เอีย	ie เอ (อี-เอ)	iao เอี้ยว	iu อิว	ian เอียน
in อิน	iang เอียง	ing อิง	iong อียง	ua อวา
uo อัว	uai ไอร	ui เอวย	uan อวอัน	un เอวอัน
uang อวอัง	ueng เอวอัง	üe เยว	üan เยวอัน	ün อวอัน

วรรณยุกต์

ในภาษาจีนจะมีเสียงวรรณยุกต์ 4 เสียงด้วยกัน

เสียงที่ 1	-	สามัญ
เสียงที่ 2	ˊ	จัตวา
เสียงที่ 3	ˇ	เอก
เสียงที่ 4	ˋ	โท

อักษรจีนมีทั้งหมด 56,000 ตัว แต่อ่านเพ่งท้อและถอดใจกันไปก่อนเพราะที่ใจประจักษ์มี 6,763 ตัว แต่หากเรารู้เพียง 3,000 ตัวก็สามารถอ่านหนังสือพิมพ์และใช้ชีวิตได้ไม่ต่างไปจากคนจีนแล้ว

วิธีการอ่านออกเสียงคำในภาษาจีน ให้นำเสียงพยัญชนะผสมกับเสียงสระ แล้วออกเสียงสูงต่ำตามวรรณยุกต์ โดยเสียงพยัญชนะจะไม่อยู่โดดๆ จะต้องนำไปผสมกับสระ แต่เสียงสระจะออกเสียงผสมกับพยัญชนะก็ได้หรือจะออกเสียงโดดๆ ก็ได้

ตัวอย่างการผสมเสียงพยัญชนะกับเสียงสระ

b + a = ba	อ่านว่า	เปอ + อา =	ปา
m + a = ma	อ่านว่า	เมอ + อา =	มา
l + e = le	อ่านว่า	เลอ + เออ =	เลอ
f + ou = fou	อ่านว่า	เฟอ + โอว =	โฟว
d + eng = deng	อ่านว่า	เตอ + เอิง =	เติง
n + ong = nong	อ่านว่า	เนอ + อง =	นง

สิ่งที่ต้องจำ

- สระ i (อี) เมื่อนำมาผสมกับพยัญชนะ z, c, s, zh, ch, sh, r สระ i จะไม่ออกเสียง “อี” แต่จะออกเป็นเสียง “อิอ”

ตัวอย่างเช่น

z + i = zi

จะอ่านออกเสียงว่า

จื่อ + อิอ = จื่อ

s + i = si

จะอ่านออกเสียงว่า

ซื่อ + อิอ = ซื่อ

- คำที่มีวรรณยุกต์เสียง 3 ติดกัน 2 คำ เวลาอ่านให้เปลี่ยนเสียงคำแรกเป็นเสียง 2 เช่น

你好！(nǐ hǎo)

ตามตัวอักษรจะอ่านว่า หนั๋ ห่าว

แต่ให้อ่านเป็น หนี ห่าว

很好 (hěn hǎo)

ตามตัวอักษรจะอ่านว่า เห็น ห่าว

แต่ให้อ่านเป็น เหิน ห่าว

- คำที่มีวรรณยุกต์เสียง 4 ติดกัน 2 คำ เวลาอ่านให้เปลี่ยนเสียงคำแรกเป็นเสียง 2 เช่น

不见 (bù jiàn)

ตามตัวอักษรจะอ่านว่า ปู้ เจี้ยน

แต่ให้อ่านเป็น บู เจี้ยน

- ☺ กรณียที่ลงท้ายด้วย “ก” ในภาษาไทยจะเทียบได้กับเสียง “แม่กน” เช่น

jin	อ่านว่า	จึ + อึน	= จึน
guan	อ่านว่า	เกอ + อู + อึน	= กวน
shen	อ่านว่า	ซึอ + เอ็น	= เซ็น

- ☺ หากลงท้ายด้วย “ng” ในภาษาไทยจะเทียบได้กับเสียง “แม่กง” เช่น

xiang	อ่านว่า	ซึ + อึ + อึง	= เซียง
sheng	อ่านว่า	ซึอ + เอ็ง	= เซ็ง
ting	อ่านว่า	เทอ + อึง	= ทิง

Handwriting practice lines consisting of 15 horizontal wavy lines.

ผูกมิตร !

เริ่มทำการทักทาย

วัฒนธรรมการทักทายของไทยเรานั้นคือ การไหว้ แต่คนจีนการไหว้เป็นการปฏิบัติต่อเทพเจ้า พระ และบรรพบุรุษ ที่เรามักได้ยินจากเทศกาลต่างๆ ของชาวจีนอยู่เสมอ เช่น เทศกาลไหว้บรรพบุรุษ (เซ็งเม้ง) เทศกาลไหว้พระจันทร์ และการไหว้เจ้าต่างๆ ดังนั้นหากเราไปยกมือไหว้คนจีนเขาจะรู้สึกแปลกๆ อาจถึงขั้นตกใจเลยทีเดียว ชาวจีนจึงมักจะทักทายกันโดยการกล่าวคำทักทายและก้มศีรษะเล็กน้อยเท่านั้น

ประโยคที่สามารถนำไปใช้ได้

你好 ! nǐ hǎo (หนี่ ฮ่าว)	สวัสดี (ใช้ได้ในทุกโอกาส)
早安 ! zǎo ān (แจ๋ อั้น)	อรุณสวัสดิ์ (หากสนิทกันพูดแต่ '早 เจ้า' ก็ได้)
午安 ! wǔ ān (อู่ อั้น)	สวัสดี (ใช้ทักทายกันตอนกลางวัน/ตอนบ่าย)

ประโยคที่สามารถนำไปใช้ได้

晚上好！ wǎn shàng hǎo (หว่าน ซ่าง ห่าว)	สวัสดี (ใช้ทักทายกันตอนเย็น/ตอนค่ำ)
晚安！ wǎn ān (หว่าน อั้น)	ราตรีสวัสดิ์
很久不见 hěn jiǔ bù jiàn (เหิ่น จื่ว ปู้ เจี้ยน)	ไม่ได้เจอกันนานเลยนะ
好久不见 hǎo jiǔ bù jiàn (ฮาว จื่ว ปู้ เจี้ยน)	ไม่ได้เจอกันนานเลยนะ

ใช้ได้ทุกวัน

เก่งจัง! ส่งเสียงเราอยู่!

9.00 น.

உருவச் சுவர்தீர்த்தி

早安！
zǎo ān

12.00 န.

กินข้าว
ด้วยกันนะ !

午安！
wǔ ān

เวลาพลบค่ำ
ในฉับแห่งหนึ่ง

โอเอ !

晚上好！
wǎn shàng hǎo

બીજાં જોડાં !

เสริมให้อีกนิด...

คำว่า **很 (เหิน)** และ **好 (ห่าว)**

คำว่า **“很 (เหิน)”** แปลว่า มาก ส่วนคำว่า **“好 (ห่าว)”** แปลว่า ดี แต่นอกจากแปลว่า ดี แล้วยังสามารถแปลว่า มาก ได้เช่นเดียวกับ **“很 (เหิน)”** อีกด้วย เช่น

很久 (เหิน จั๋ว) = 好久 (ห่าว จั๋ว) นานมาก

很多 (เหิน ตั่ว) = 好多 (ห่าว ตั่ว) เยอะมาก

很贵 (เหิน กุ้ย) = 好贵 (ห่าว กุ้ย) แพงมาก

หากทักทายคนที่สนิทสนมกันอายุไล่เลี่ยกันก็สามารถพูดว่า
“Hi !” ในภาษาอังกฤษได้เลย

ต่อด้วยถามสารทุกข์สุกดิบ

หลังจากที่กล่าวทักทายกันไปแล้ว การถามสารทุกข์สุกดิบกันบ้าง ก็เป็นการสร้างมิตรภาพอันดี อีกทั้งยังเป็นการแสดงความใส่ใจ หรือใช้ เริ่มต้นการพูดคุยกันได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

ประโยคที่สามารถนำไปใช้ได้

你好吗 ?

nǐ hǎo ma

(หนี่ ห่าว มา)

สบายดีไหม ?

最近忙吗？

zuì jìn máng ma

(จู๋ยิ่น จิ้น ม่าง มา)

ระยะนี้ยุ่งไหม ?

怎么样？

zěn me yàng

(เจ๋น เมอ ย่าง)

เป็นอย่างไรบ้าง ?

โอ๊ะ!
ท่าทางเจ้าที่ตัวเอง !

晚上好！
wǎn shàng hǎo

你好吗？
nǐ hǎo ma

我很好
wǒ hěn hǎo

สบายดี ขอบใจหลาย !

การตอบกลับ

我很好

wǒ hěn hǎo

(หว่อ เห็น ห่าว)

ฉันสบายดี

最近不太舒服。 zuì jìn bù tài shū fú (จื๋ย จื๋น ปู้ ไท่ ซู ฟู่)	ช่วงนี้ไม่ค่อยสบาย
还好 hái hǎo (หาย ห่าว)	จั้นๆ / ก็โอเคนะ
很忙 hěn máng (เห่ิ่น หมั่ง)	ยุ่งมาก

ปิดท้ายด้วยการรำลา

วิธีรำลาของชาวจีนก็เหมือนกับการทักทายแค่กล่าวคำลาพร้อมกัน
ศีรษะเล็กน้อยก็เพียงพอแล้ว หรือถ้าเป็นการรำลากันในหมู่เพื่อนฝูงก็มัก
จะใช้การโบกมือลาตามธรรมเนียมฝรั่ง

再见！ zài jiàn (ไจ้ เจี้ยน)	ลาก่อน / แล้วพบกันใหม่
拜拜！ bài bài (ไจ้ ไไป)	Bye Bye

走啦！

zǒu la
(ไจ๋ ล่า)

ไปละนะ

祝好运！

zhù hǎo yùn
(จู้ ห่าว อวี้ย่น)

โชคดีนะ

การแนะนำตัว

การแนะนำตัวเอง

โดยทั่วไปแล้วเมื่อพบเจอกันครั้งแรกชาวจีนมักจะถามแซ่ (นามสกุล) และในการสนทนาก็มักจะเรียกแซ่เพื่อเป็นการให้เกียรติกัน แต่หากสนิทสนมคุ้นเคยกันดีก็สามารถเรียกชื่อได้เลย

ประวัติผู้เขียน

อรุณา บัณฑิตยดำรงกุล (马晓云) ชื่อเล่น **อู** เกิดและเติบโตในไทยแต่มักจะหาเรื่องไปเมืองจีนอยู่บ่อยๆ โดยเฉพาะที่ได้หวัน เพราะจะรู้สึกดีและมีความสุขทุกครั้งที่ได้ใช้ได้พูดภาษาจีน

ประวัติการศึกษา

เริ่มเรียนภาษาจีนตอนอยู่มัธยมต้น ด้วยเพราะเป็นคนไม่ชอบภาษาอังกฤษเลยอยากหาภาษาอื่นมาทดแทน เข้ามหาวิทยาลัยก็เลือกเรียนเอกภาษาจีน พอจบก็ไปเรียนเพิ่มเติมที่คุนหมิง ประเทศจีนและที่ไทเป ได้หวัน ซึ่งตอนอยู่ที่นั่นรับสอนภาษาไทยให้กับชาวไต้หวัน กลับมาช่วงแรกสอนภาษาจีนให้เด็กๆ ต่อมาก็ทำงานที่มีการติดต่อกับคนจีนมาโดยตลอด ถึงตอนนี้รู้เลยว่าหลงรักในอักษรภาพนี้มากๆ

(ปัจจุบันทำธุรกิจส่วนตัวเล็กๆ ซึ่งไม่ค่อยเกี่ยวกับสิ่งที่เรียนมาแต่ก็มีความสุขกับมันเพราะเป็นอีกสิ่งที่ชอบคือธุรกิจเกี่ยวกับน้องหมาและของสวยงาม)

การศึกษา

- 🐼 ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิตเอกภาษาจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
- 🐼 ปริญญาโท M.B.A. ด้านการตลาด มหาวิทยาลัยบูรพา

การศึกษาด้านภาษาจีน

- 🐼 Fu Jen Catholic University, Taipei Taiwan
- 🐼 Yuannan Normal University Kunming, China
- 🐼 Overseas Chinese Affairs Commission Certificate of Chung Hwa Correspondence School, Intermediate Spoken Chinese & Business Chinese Course
- 🐼 Overseas Chinese Youth Language Study Center of the R.O.C., Chinese Course

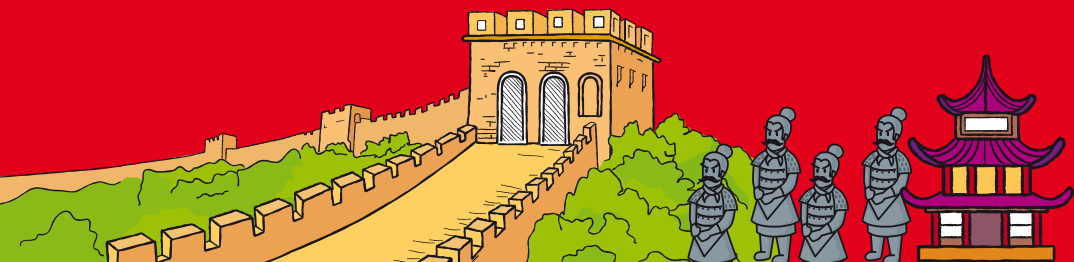

เล่มนี้ สุดยอด! 真棒

พูดภาษาจีนเก่งทันใจ ตามอะไรตอบได้
เข้าใจวัฒนธรรมแนะนำ เทศกาล ของกิน
แหล่งท่องเที่ยว ภูมิปัญญาจีน
ไปเรียน ไปเที่ยว
อ่านเล่มนี้ เล่มเดียวเอาอยู่!

BizKit
Publishing

ISBN 978-974-414-220-7

9 789744 142207

หมดตัวไป

ราคา บาท

